

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 30.08.1972, sp. zn. Czf 1/72, ECLI:CZ:NS:1972:CZF.1.1972.1

Číslo: 22/1973

Právní věta: K spôsobu výpočtu invalidného dôchodku podľa ustanovenia § 135 ods. 2 zákona č. 103/1964 Zb. /1/ o sociálnom zabezpečení družstevných rolníkov.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 30.08.1972

Spisová značka: Czf 1/72

Číslo rozhodnutí: 22

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Důchod, Řízení před soudem, Sociální zabezpečení

Předpisy: 103/1964 Sb. § 41

§ 135

§ 42

§ 51

§ 59

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 22/1973 sb. rozh.

K spôsobu výpočtu invalidného dôchodku podľa ustanovenia § 135 ods. 2 zákona č. 103/1964 Zb. /1/ o sociálnom zabezpečení družstevných rolníkov.

(Rozsudok Najvyššieho súdu ČSSR z 30. 8. 1972, [Czf 1/72](#))

Správa dôchodkov v Bratislave priznala rozhodnutím z 15. 9. 1970 navrhovateľke od 24. 2. 1970 invalidný dôchodok podľa ustanovenia § 51 zákona č. 103/1964 Zb. vo výške 292 Kčs, zvýšený o 45 Kčs zvláštneho prídavku, celkom teda 337 Kčs mesačne.

Navrhovateľka sa domáhala v opravnom prostriedku priznania vyššieho dôchodku tak, aby zodpovedal dĺžke jej zamestnania, ako aj dobe pracovnej činnosti v jednotnom roľníckom družstve.

Krajský súd v Košiciach potvrdil rozhodnutie Správy dôchodkov v podstate s tým odôvodnením, že výška dôchodku musela byť podľa ustanovenia § 42 ods. 4 zákona č. 103/1964 Zb. stanovená vo výške dôchodku, z ktorého jej bol vymeraný čiastočný invalidný dôchodok, zo zvýšenia tohto dôchodku za 8

rokov pracovnej činnosti v jednotnom roľníckom družstve podľa ustanovenia § 59 ods. 2 citovaného zákona a s pripočítaním zvláštneho prídavku celkovou sumou 337 Kčs mesačne. Navrhovateľka namietala v odvolaní proti tomuto uzneseniu, že jej mal byť vymeraný vyšší dôchodok.

Najvyšší súd SSR potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa s odôvodnením, že podľa ustanovenia § 135 ods. 2 zákona č. 103/1964 Zb. sa za podmienok tu uvedených vymeria invalidný dôchodok vo výške invalidného dôchodku, z ktorého bol navrhovateľke vymeraný čiastočný invalidný dôchodok.

Najvyšší súd ČSSR rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor ČSSR, tak, že rozhodnutím súdu druhého stupňa bol porušený zákon.

Z odôvodnenia:

Rozhodnutím z 26. 9. 1961 bol navrhovateľke priznaný od 6. 9. 1961 podľa ustanovenia § 9 ods. 2 vládneho nariadenia č. 56/1956 Zb. čiastočný invalidný dôchodok vo výške 185 Kčs mesačne. Výška tohto dôchodku bola stanovená zo zmluvného dôchodku 270 Kčs mesačne (§ 6 ods. 1 vládneho nariadenia č. 56/1956 Zb.), zo zvýšenia za 8 rokov práce v družstve (§ 14 vládneho nariadenia č. 56/1956 Zb.), ako aj zo zvýšenia za 6 rokov zamestnaneckého dôchodkového poistenia (§ 5 ods. 1 vyhlášky č. 77/1957 Ú. v.). Podľa rozhodnutia správnej dávkovej komisie sociálneho zabezpečenia ONV v R. zo 17. 7. 1970 bolo zamestnanie navrhovateľky, ktorá nie je od roku 1961 pracovne činná, prerušené z vážnych dôvodov (§ 41 ods. 2 zákona č. 103/1964 Zb.). Nakoniec bol potom navrhovateľke priznaný od 24. 2. 1970 podľa ustanovenia § 51 zákona č. 103/1964 Zb. invalidný dôchodok vo výške 337 Kčs mesačne.

Navrhovateľka teda poberala čiastočný invalidný dôchodok, na ktorý jej vznikol nárok pred 1. 4. 1962, invalidnou sa stala až za platnosti zákona č. 103/1964 Zb. (po 30. 6. 1964) a od roku 1961 nebola v družstve pracovne činná. Za tohto stavu je potrebné vec riešiť podľa prechodných ustanovení zákona č. 103/1964 Zb. Takým ustanovením je § 135 citovaného zákona, ktorý rozlišuje dva prípady. V danej veci ide o prípad uvedený na druhom mieste. Invalidný dôchodok navrhovateľky je teda treba vymerať vo výške invalidného dôchodku, z ktorého jej bol vymeraný čiastočný invalidný dôchodok (§ 135 ods. 2 citovaného zákona).

Najvyšší súd SSR vychádzal správne z tohto ustanovenia § 135 ods. 2 zákona č. 103/1964 Zb. Za invalidný dôchodok, z ktorého bol navrhovateľke vymeraný čiastočný invalidný dôchodok, však považoval iba dôchodok zodpovedajúci príslušnej sadzbe uvedenej v skôr platnom ustanovení § 6 vládneho nariadenia č. 56/1956 Zb. a zvýšenie dôchodku za dobu práce v jednotnom roľníckom družstve. Nepripočítal tak ďalšie zvýšenie dôchodku za 6 rokov zamestnaneckého dôchodkového poistenia s odôvodnením, že pre zvyšovanie dôchodku nie je možné brať do úvahy navrhovateľkin pracovný pomer.

Invalidný dôchodok navrhovateľky, z ktorého bol vymeraný len predchádzajúci čiastočný invalidný dôchodok, bol však stanovený zo súčtu troch zložiek (zmluvného dôchodku, zvýšenia za 8 rokov práce v družstve a zvýšenia za 6 rokov zamestnaneckého dôchodkového poistenia). V tejto výške mal byť v zmysle ustanovenia § 135 ods. 2 zákona č. 103/1964 Zb. vymeraný aj invalidný dôchodok navrhovateľky, na ktorý jej vznikol nárok dňom 24. 3. 1970 a tento dôchodok mal byť zvýšený o zvláštny prídavok.

Ak vyložil súd druhého stupňa ustanovenie § 135 ods. 2 zákona č. 103/1964 Zb. tak, že zvýšenie dôchodku nepatrí za 6 rokov zamestnaneckého dôchodkového poistenia, neaplikoval správne toto ustanovenie, podľa ktorého je treba vychádzať z výšky invalidného dôchodku, z ktorého bol vymeraný čiastočný invalidný dôchodok. Tým potom porušil zákon v tomto ustanovení.

1) Úplné znenie zákona so zmenami a doplnkami bolo vyhlásené pod č. 8/1972 Zb.